

Vragen?

In De opvoedvraag beantwoorden experts wekelijks opvoedvragen van lezers. Ook een vraag? Stuur een mailtje naar opvoedvraag@trouw.nl

Kleding de opvoedvraag

Mag een meisje van acht beslissen dat ze geen doorgevertjes meer aan wil?

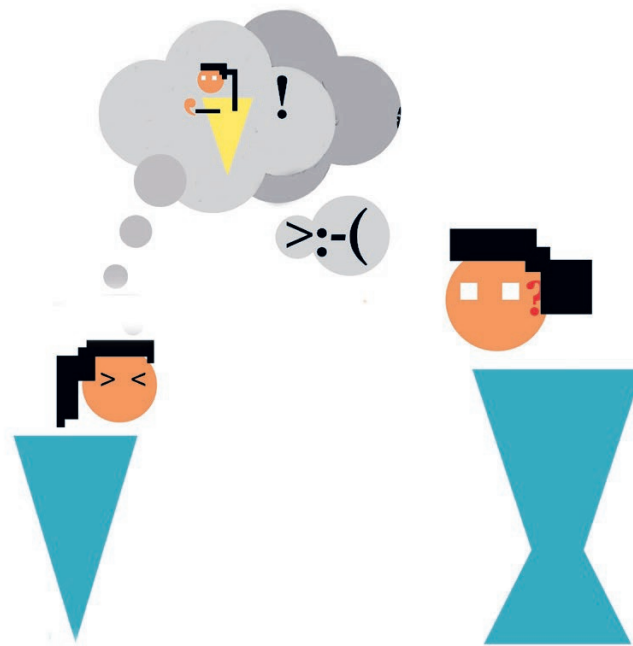
Een dochter van acht wil alleen nog maar nieuwe kleren. Wat te doen met de zak van de buurvrouw?

A l jaren hebben twee buurvrouwen een systeem waarbij ze kinderklleding die niet meer past aan elkaar doorgeven. Een van hen krijgt elk seizoen een tas tweedehands merkklleding van een familielid dat in de mode werkt. Als haar dochter (10) de Vingino-jeans of de jassen en sweaters van het merk Protest niet meer past, gaan ze naar de burens, met dochters van acht en zes. Ideaal, vinden de moeders.

De achtjarige denkt daar anders over. De laatste zak doorgeefklleding keurde ze geen blik waardig. Ze wil alleen nog 'klleding uit de winkel' en roept 'dat is lelijk' of zelfs 'het stinkt'. Balen, vindt haar moeder, want het is supermooie klleding en het scheelt 'enorm veel geld'. Hoe moet ze hierop reageren? Verzwijgen dat het om gekregen klleding gaat, kan niet. Het kind heeft haar oudere buurmeisje er immers in zien lopen. De moeders benadrukken dat hun kinderen naast de doorgevertjes 'natuurlijk ook nieuwe klleding krijgen'.

"De eerste vraag is natuurlijk: wat zit er achter dit gedrag?", zegt orthopedagoog Mariëlle Beckers van Buro Bloei. "Misschien vindt ze dat buurmeisje niet leuk of heeft zij een opmerking gemaakt over haar oude klleding. Dan kan ik me wel iets bij haar gedrag voorstellen." Daar komt bij dat heel wat acht- en negenjarigen tegenwoordig een smartphone hebben en daarmee toegang tot sociale media. "Daardoor zijn meisjes zich al op jongere leeftijd veel bewuster van klleding en persoonlijke verzorging."

Is er iets vervelends gezegd, dan is het belangrijk om daar aandacht voor te hebben. Tegelijkertijd is opvoeden ook dan een

ILLUSTRATIE FADI NADROUS

Deze vraag raakt ook aan de waarden die je je kinderen wilt meegeven

kwestie van grenzen stellen, meent Beckers. "Het is heel leerzaam om te ervaren dat je niet altijd hetzelfde krijgt als een ander. Je wilt je kind ook weerbaar maken zodat ze op haar achttiende opgewassen is tegen groepsdruk. Daarvoor moet je ook verdrietjes van je kinderen verdragen."

Als moeder het idee heeft dat het ge-

woon om verwend gedrag gaat, mag ze best stevig reageren, vindt Beckers. "Je kunt meedelen: dit krijgen we en we zoeken X klledingstukken uit. Dan gaan we combinaties maken met wat je al hebt en vullen we het aan met nieuwe kleren. Wil ze het echt niet aanraken, dan zou ik gewoon een selectie maken, die wassen en vervolgens in de kast leggen." Als daar vijf gekregen broeken liggen en twee nieuwe, gaat ze ze op enig moment wel dragen, vermoedt Beckers.

Deze vraag raakt niet alleen aan de portemonnee, maar ook aan de waarden die je je kinderen wilt meegeven, zegt Johanneke Mijnhardt. Zij schreef het boek *Ik stuur je een tikkie* over financieel opvoeden. "Wat wil je je kind precies leren? Gaat het je om dankbaarheid, duurzaamheid, de financiële kant of alledrie?" Als je dat helder hebt, kun je je keuzes ook beter aan je kind uitleggen.

Als het de moeders puur om het geld te doen is, is dat prima, zegt Mijnhardt. Ook als er in theorie best ruimte in het budget zou zijn. "Benoem gewoon dat je je geld maar één keer kunt uitgeven, dat het een kwestie is van uitruilen. Besparen op nieuwe klleding betekent bijvoorbeeld dat je vaker naar de bioscoop kunt."

"Moeder hoopt natuurlijk dat haar dochter denkt: bof ik even! Maar soms moet je kinderen ook een beetje verleiden." Hang de klleding bijvoorbeeld mooi uit op een rek, suggereert ze. "Of plan er een shop-avondje achteraan om meteen setjes te maken met wat je gekregen hebt." Andere ideeën: een klledingruilmiddag met vriendinnen of gekregen klleding op de website Vinted verkopen en er iets anders voor terugkopen. Stem dat wel even met de gever af, waarschuwt Mijnhardt.

Voor kleedgeld is het nog wat vroeg, meent zij. "Wat je wel kunt doen is samen met een klein budget de stad ingaan en vooraf afspreken: je hebt in ieder geval sokken nodig én van wat er overblijft kun je een shirtje kopen voor bij die gekregen broek. Dat geeft je kind ook inzicht in wat dingen kosten."

Ook Beckers adviseert om creatief te zijn. En kijk ook eens naar je eigen gedrag als ouder. "Koop je zelf altijd alles nieuw? Natuurlijk kun je daar tegen inbrengen dat volwassenen niet meer groeien en klleding dus langer meegaat. Maar als je naar je kinderen uitdraagt dat je duurzaamheid belangrijk vindt, is het misschien ook een idee om samen wat vaker op Vinted te kijken of naar een vintagemarkt te gaan, zoals de IJ-hallen in Amsterdam. Of ga samen op naailes om te leren hoe je tweedehands klleding kunt verbouwen."

Marijke de Vries

Sofie voor van de de klas Waart

De kwetsbaarste leerlingen moeten hun vervoer naar stage zelf betalen

E en wanhopige moeder stuurt een berichtje naar de directeur om te vragen of haar zoon zijn stage mag wisselen vanwege de vervoerskosten. 'Ik schaam me, maar ik kan de ov-kosten niet meer betalen. Hij wil graag [in de] bouw, maar dan maar de supermarkt op de hoek.'

Het praktijkonderwijs is regulier voortgezet onderwijs voor leerlingen met een IQ tussen de 55 en 80. Een meerderheid van de Tweede Kamer is inmiddels voorstander van het vergoeden van de vervoerskosten van leerlingen die in dat onderwijs een entreeopleiding volgen (die toegang geeft tot het mbo).

Toenmalig minister Wiersma had toegezegd een ov-kaart voor deze groep te regelen. Daar wordt aan ge-

werkt, maar helaas niet voor alle praktijkleerlingen. De entreeleerlingen vormen namelijk niet de grootste groep praktijkstagiairs. De meeste praktijkleerlingen worden niet voorbereid op het mbo, maar op de arbeidsmarkt.

Voor hen wordt nog niets geregeld. Ik vind dat onbegrijpelijk én onrechtvaardig. Dit zijn de allerkwetsbaarste leerlingen die naar reguliere middelbare scholen gaan, en zij komen vaak uit gezinnen die het niet breed hebben. Sommige zullen altijd in een beschermde omgeving moeten functioneren. Een IQ van 55 geeft immers een ander toekomstperspectief dan een IQ van 80.

Het kost de leraren en stagebegeleiders ongelofelijk veel energie om hen aan een stageplaats te helpen én

hen daar te houden. Zo reageerde een leerling op sociale media: '6 of 7 euro per dag om naar stage te gaan is lastig voor mama. Ze moet dan kiezen; of boodschappen of mij naar stage laten gaan'.

Een extra drempel in de vorm van reiskosten die soms op kunnen lopen tot tientallen euro's per maand, is absoluut niet passend als we als maatschappij zoveel mogelijk leerlingen met een diploma de school willen laten verlaten.

Ik ben betrokken bij deze sector en ben nergens docenten tegengekomen die zó vechten voor hun leerlingen. De verantwoordelijkheid en de liefde die dit lerarenkorps voelt voor deze doelgroep is bewonderenswaardig. Toen een leerling 's ochtends op school verscheen met drank op,

'Mama moet kiezen; of boodschappen doen of mij naar stage laten gaan'

werd er geen schande van gesproken in de lerarenkamer. Er ontstond een discussie over zijn thuissituatie en er werd, naast natuurlijk een sanctie, ook passende hulp geregeld.

Er werden leerlingen bedreigd en gechanteerd in de supermarkt en de mentor vloog er meteen naartoe om samen met de politie de daders te kunnen achterhalen. Bij de vorst van vorige week regelde een directeur een partij handschoenen omdat te veel leerlingen slecht gekleed waren. Dit komt boven op de primaire taak van scholen: onderwijs geven. Laat de overheid nu snel zorgen dat het regelen van vervoerskosten niet meer bij de taak van de school hoort. Alle leerlingen moeten een stage naar keuze kunnen doen, ongeacht de afstand en kosten.